

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0174 van 8 mei 2012
in de zaak 2010/0524/SA/2/0495

In zake:

mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Laurie VAN GOETHEM
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Justitiestraat 25 bus 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 17 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 15 april 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk van 25 januari 2010 gedeeltelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen de stedenbouwkundige vergunning verleend voor de afbraak van een bestaande woning, het oprichten van een nieuwe particuliere woning en de renovatie van een schuur vooraan, waarbij het gebouw 'bakhuis/schuur' dient te worden behouden.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest van 18 januari 2011 (S/2011/0001) heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 juni 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laurie VAN GOETHEM die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Pieter-Jan VERVOORT die loco advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen.

De kamervoorzitter stelt de zaak in voortzetting naar de openbare terechtzitting van 26 juli 2011 en verleent aan de partijen aanvullende termijnen voor het opstellen van een nota inzake de ontvankelijkheid van de vordering met betrekking tot het belang van de verzoekende partij.

Op de openbare terechtzitting van 26 juli 2011 zijn de verzoekende en de tussenkomende partij schriftelijk verschenen.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen.

Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 6 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 20 april 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 16 juli 2009 (datum van het ontvangstbewijs is 24 september 2009) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het oprichten van een ééngesinswoning en afbraak van een bestaande woning”.

De aanvraag betreft het herbouwen van de bestaande hoeve [REDACTED]. De hoeve is gelegen in [REDACTED], buiten de kern van de deelgemeente, ten zuiden van de spoorweg in het agrarische gebied. In de directe omgeving komen enkele zonevreemde woningen voor, alsook enkele bestaande oudere hoeves. De bestaande woning zou worden gesloopt en vervangen door een nieuwbouw. Een achterliggend gebouw zou eveneens worden afgebroken, maar niet vervangen. Het bijgebouw aan de straatkant zou behouden blijven.

De hoeve is sinds 14 september 2009 opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed.

De nieuwe woning krijgt een analoge verschijningsvorm als het bestaande gebouw, zijnde twee geschrante volumes.

Het perceel is, zoals blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan Herentals-Mol, gelegen in een agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan, noch binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 september 2009 tot en met 29 oktober 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partij. Dit bezwaarschrift handelt over de hoge erfgoedwaarde van het gebouw en wordt door het college gegrond bevonden.

Op 26 oktober 2009 brengt het Agentschap Duurzame Landbouwonwikkeling gunstig advies uit.

Het Agentschap RO-Vlaanderen, Onroerend erfgoed (thans het Agentschap Ruimte en Erfgoed), brengt op 30 oktober 2009 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk verleent op 14 december 2009 een gunstig preadvies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 15 januari 2010 een ongunstig advies met de volgende overweging:

“ ...

Ongunstig, voor het herbouwen van een zonevreemde woning. De bestaande woning betreft een hoeve die is opgenomen in de inventaris van het bouwkundige erfgoed. Gelet op de hoge erfgoedwaarde is een totale sloop niet opportuun. De renovatie en herbestemming tot particuliere woning kan wel in overweging genomen worden.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk weigert op 25 januari 2010 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen.

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomen de partijen op 24 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep van de tussenkomen de partijen niet in te willigen.

Na de hoorzitting van 13 april 2010, beslist de verwerende partij op 15 april 2010 om het beroep gedeeltelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de ingediende plannen.

Dit is de bestreden beslissing.

De te herbouwen woning, voorwerp van de aanvraag, is inmiddels afgebroken.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Met het arrest van 18 januari 2011 (S/2011/0001) heeft de Raad reeds geoordeeld dat de vordering van de verzoekende partij tijdig werd ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

1.

De Raad heeft in zijn schorsingsarrest van 18 januari 2011 (S/2011/0001) een ambtshalve middel opgeworpen met betrekking tot het belang van de verzoekende partij.

De Raad stelde ter zake:

“ ...

Het is niet omdat de verzoekende partij ook spreekt over de ‘buurtbewoners’ dat zij geen individuele en persoonlijke hinder of nadelen zou kunnen ondervinden bij een eventuele tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit de omstandigheid dat het individuele belang van de verzoekende partij ‘kan’ samenvallen met het belang van andere buurtbewoners, kan niet ipso facto worden afgeleid dat het beroep van de verzoekende partij gelijk dient gesteld te worden met een actio popularis.

Het is duidelijk dat de verzoekende partij geen rechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk zou kunnen maken dat zij wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing. Er valt niet te betwisten dat er een ernstig esthetisch nadeel kan ontstaan door de realisatie van de bestreden beslissing. De verzoekende partij kan immers, mits aanduiding van voldoende concrete gegevens, met goed gevolg opkomen tegen een mogelijke esthetische aantasting van haar woon- en leefklimaat, temeer nu deze schoonheidswaarde steun vindt in een aantal schriftelijke documenten die de erfgoedwaarde van de hoeve ██████ benadrukken.

De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij op dit ogenblik het persoonlijk karakter van deze onrechtstreekse hinder en nadelen nog niet aantoot.

...

Aan de partijen werd de mogelijkheid geboden om op dit ambtshalve middel te antwoorden.

Op de openbare terechtzitting van 28 juni 2011 is gebleken dat de verzoekende partij, die ten tijde van de betekening van het arrest van 18 januari 2011 en de tezelfdertijd gedane betekening van het verzoek tot het indienen van een toelichtende nota, geen woonstkeuze had gedaan op het kantooradres van haar raadsman, de draagwijdte van het ambtshalve middel niet had begrepen.

Ter openbare terechtzitting van 28 juni 2011 werd aan de verzoekende partij, die inmiddels woonstkeuze deed op het kantooradres van haar raadsman, een termijn verleend voor het nemen van een aanvullende nota om te kunnen antwoorden op het ambtshalve ingeroepen middel inzake het belang. De verwerende partij en de tussenkomende partijen kregen eveneens een repliektermijn.

2.

De verzoekende partij herhaalt in haar aanvullende nota vooreerst wat reeds door de Raad werd vastgesteld bij arrest van 18 januari 2011.

Daarnaast stelt de verzoekende partij dat haar woning zich op 650 meter bevindt van de herop te bouwen hoeve en dat zij in dezelfde wijk woont als deze waarbinnen de aanvraag zich situeert.

Tevens stelt zij dat een esthetisch nadeel is ontstaan aangezien dit gebouw inmiddels werd afgebroken.

Zij verwijst ten slotte opnieuw naar een aantal schriftelijke documenten waaruit de erfgoedwaarde van de hoeve blijkt.

Met betrekking tot haar belang verwijst zij ook naar de rechtspraak van de Raad waarbij deze een procedureel belang toekent aan een partij wiens administratief beroep als onontvankelijk door de verwerende partij werd afgewezen. Zij meent dat dit evenzeer geldt voor een partij die in de voorgaande procedure bezwaar indiende, waarmee overigens door het college van burgemeester en schepenen deels rekening werd gehouden, maar nadien door de verwerende partij niet werd weerhouden.

3.

De verwerende partij heeft geen aanvullende nota ingediend.

De tussenkomende partijen voeren in hun aanvullende nota aan dat de verzoekende partij geen belang heeft aangezien ze in haar inleidend verzoekschrift enkel uitdrukkelijk een vordering tot schorsing formuleerde.

Daarnaast benadrukken de tussenkomende partijen dat een gebrekkige uiteenzetting van het belang in het inleidend verzoekschrift niet meer kan geredigeerd worden in latere stukken. Zij stellen tevens dat zelfs uit de aanvullende nota van de verzoekende partij niet blijkt welk persoonlijk belang zij heeft bij het behoud van de zogenaamde erfgoedwaarde van de hoeve [REDACTED]. De tussenkomende partijen roepen tevens in dat de verzoekende partij ook nu niet de ligging en oriëntatie van haar woning ten overstaan van de af te breken hoeve heeft uiteengezet. Volgens de tussenkomende partijen heeft de verzoekende partij zelfs geen zicht op de bouwplaats.

Nog volgens de tussenkomenende partijen blijft het belang van de verzoekende partij gelijklopend met een *actio popularis*.

Voorts stellen de tussenkomenende partijen dat het niet indienen van een wederantwoordnota gelijkgesteld moet worden met een gebrek aan volgehouden belang.

Tot slot wijzen de tussenkomenende partijen er op dat de hoeve [REDACTED] inmiddels werd afgebroken zodat, aangezien de verzoekende partij zich enkel beroept op het beweerd verlies aan erfgoedwaarde van deze hoeve, een eventuele vernietiging geen nuttig effect meer kan sorteren en het beroep dan ook doelloos is geworden.

Beoordeling door de Raad

1.

In tegenstelling tot hetgeen de tussenkomenende partijen voorhouden, bevat het initieel verzoekschrift wel degelijk een vordering tot vernietiging en als accessorium een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Dit blijkt niet alleen uit de aanhef en het einde van het verzoekschrift, maar ook uit het geheel van de overwegingen ervan.

In dit licht kan bijkomend worden opgemerkt dat de Raad zich overeenkomstig artikel 4.8.1 VCRO als administratief rechtscollege onder andere uitspreekt over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Zo de Raad vaststelt dat de bestreden beslissing onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing overeenkomstig artikel 4.8.3, §1 VCRO.

Dit betekent dat wanneer een partij beroep aantekent tegen een in laatste aanleg genomen bestuurlijke beslissing, deze partij in principe de vernietiging van deze beslissing beoogt.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep dient dus als een vernietigingsberoep beschouwd te worden, met als accessorium een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, waarover reeds bij arrest van 18 januari 2011 (S/2011/0001) uitspraak werd gedaan.

Deze exceptie van de tussenkomenende partijen dient te worden verworpen.

2.

In haar aanvullende nota beroept de verzoekende partij zich op een procedureel belang. Zij meent, in navolging van de door de Raad gehanteerde rechtspraak, aanspraak te kunnen maken op een 'procedureel belang', omdat de verwerende partij haar niet gevolgd is in haar bezwaren die zij heeft geformuleerd tijdens het openbaar onderzoek.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen partij was tijdens de administratieve procedure bij de verwerende partij. Een procedureel belang kan niet worden toegekend.

3.

De verzoekende partij is een derde belanghebbende die, overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, het bestaan van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen voldoende aannemelijk moet maken, wil zij beschikken over het rechtens vereiste belang.

Enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, kan in aanmerking genomen worden om de ontvankelijkheid, in functie van het belang dat de

verzoekende partij desgevallend doet gelden, van het beroep te beoordelen. Met latere bijsturingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals desgevallend vervat in de wederantwoordnota of zoals mondeling toegelicht ter zitting, kan de Raad dan ook geen rekening houden.

Ten onrechte menen de tussenkomende partijen dat ook geen rekening gehouden mag worden met elementen door de verzoekende partij verschaft in haar aanvullende nota.

De aanvullende nota van de verzoekende partij en de replieknota van de tussenkomende partijen werden door de Raad opgelegd in het kader van een goede rechtsbedeling, uitsluitend in het licht van het ambtshalve opgeworpen middel. Dit heeft geen uitstaans met een eventuele wederantwoordnota of toelichtende nota waar ook andere elementen inzake de middelen aan bod komen.

De aanvullende nota's betroffen uitsluitend de in het ambtshalve middel opgeworpen rechtsvraag.

In het arrest van 18 januari 2011 (S/2011/0001) heeft de Raad reeds vastgesteld wat het ingeroepen belang is van de verzoekende partij, met name de erfgoedwaarde van de 'hoeve [REDACTED]'.

De Raad heeft in dit arrest vastgesteld dat de verzoekende partij géén rechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden van de bestreden beslissing.

De Raad erkent in dit arrest wel dat er mogelijk onrechtstreekse hinder of nadelen zou kunnen ontstaan door de realisatie van de bestreden beslissing, voor zover de verzoekende partij mits aanduiding van concrete gegevens voldoende aannemelijk maakt dat haar woon- en leefklimaat een esthetische aantasting ondergaat.

De Raad stelde in het arrest van 18 januari 2011 vast dat de verzoekende partij het persoonlijk karakter van mogelijke onrechtstreekse hinder en nadelen nog niet heeft aangetoond.

4.

In haar aanvullende nota kan de verzoekende partij haar belang niet anders gaan omschrijven. Dat doet zij ook niet. Zij blijft zich steunen op de erfgoedwaarde van de 'hoeve [REDACTED]' en zij verwijst opnieuw naar een aantal schriftelijke documenten om deze erfgoedwaarde te ondersteunen. In aanvulling op haar initieel verzoekschrift voegt zij nog het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan 'Grobbendonk' toe.

De verzoekende partij stelt dat haar woning zich op 650 meter van de herop te bouwen hoeve bevindt en binnen dezelfde wijk als deze waarbinnen de aanvraag zich situeert. Bij gebrek aan een plan of foto's maakt zij dit visueel niet concreet. Nergens stelt zij dat zij een rechtstreeks zicht heeft op de af te breken hoeve, wat de Raad enkel maar versterkt in zijn standpunt dat de bestreden beslissing geen rechtstreekse hinder of nadelen kan teweegbrengen voor de verzoekende partij.

Met betrekking tot de onrechtstreekse hinder en nadelen en meer bepaald het verlies van de erfgoedwaarde, stelt de verzoekende partij dat deze onrechtstreekse hinder en nadelen, met name de esthetische schade, zich heeft gerealiseerd aangezien de hoeve inmiddels werd afgebroken.

De Raad dient echter vast te stellen dat de verzoekende partij er niet in slaagt om het persoonlijk karakter van de ingeroepen onrechtstreekse hinder en nadelen aan te tonen.

De verzoekende partij blijft zich steunen op een algemeen belang aan erfgoedwaarde dat de hoeve [REDACTED] zou hebben. Dit algemeen belang bestaat echter in hoofde van elke inwoner van de gemeente Bouwel die *'bekommerd is om het verlies van één van de markante gebouwen uit Grobbendonk met hoge erfgoedwaarde'*, zoals de verzoekende partij het in haar inleidend verzoekschrift zelf formuleerde. Op geen enkele wijze slaagt zij er echter in om een geïndividualiseerd verband te leggen tussen een persoonlijk geleden nadeel en de bestreden beslissing. Het feit dat de hoeve inmiddels is afgebroken? volstaat niet als persoonlijk geleden nadeel.

Bij gebrek aan een voldoende geïndividualiseerd persoonlijk belang en een voldoende concreet omschreven persoonlijk nadeel kan de Raad het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende procedure, en dus al evenmin het al dan niet geoorloofd en wettig karakter ervan, niet onderzoeken zodat noodzakelijk tot de onontvankelijkheid van het verzoekschrift dient te worden besloten.

5.

Nu de Raad tot de onontvankelijkheid van het beroep heeft besloten, is het niet meer nodig uitspraak te doen over de overige door de tussenkomende partijen ingeroepen excepties.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.

2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 8 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS